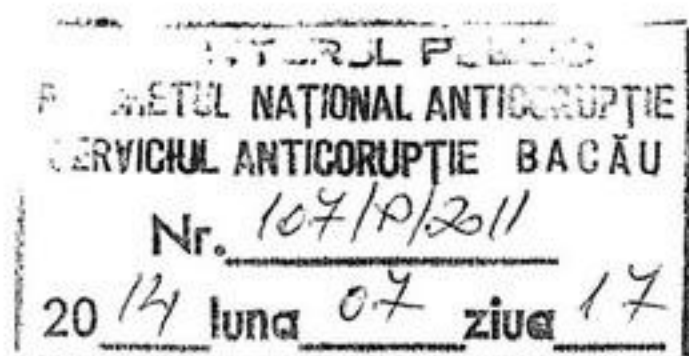


Referitor la dosarul penal nr. 107/P/2011 al Parchetului de pe lângă Înalta
Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție S.T. Bacău

CĂTRE,

**PARCHETUL DE PE LANGA INALTA CURTE DE CASATIE
SI JUSTITIE - DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE
SERVICIUL TERITORIAL BACĂU**



DOMNULE PROCUROR ȘEF,

Subsemnatul, **CĂȘUNEANU COSTEL**, domiciliat în localitatea Oituz,
, județul Bacău, în calitate de inculpat în dosarul penal nr.
107/P/2011 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de casație și Justiție – Direcția
Națională Anticorupție, prin avocat, formulez prezenta:

PLÂNGERE

**împotriva Ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 14
iulie 2014** și respectiv,

**împotriva Ordonanței de efectuare în continuare a urmăririi penale din data
de 25 iunie 2014** dispuse de DNA – Serviciul Teritorial Bacău, pentru
următoarele:

MOTIVE

In fapt, prin Ordonanța din data de 25 iunie 2014 s-a dispus efectuarea în
continuare a urmăririi penale față de mine pentru săvârșirea unei infracțiuni de
dare de mită prevăzută de art. 290 alin. 1 C.pen. cu referire la art. 6 din Legea
78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen., iar prin Ordonanța din 14 iulie 2014 s-a dispus
punerea în mișcare a acțiunii penale față de mine pentru săvârșirea infracțiunii de
dare de mită, cu aceeași încadrare juridică, respectiv a infracțiunii prevăzută de
art. 290 alin. 1 Cod Penal cu referire la art. 6 Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art.
5 Cod Penal.

1. **Ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale este data cu încălcarea flagrantă a prevederilor cuprinse în art. 309 alin. 1 C. pr. pen., astfel cum a fost modificat prin OUG 3/2014.**

Contrar exigentelor art. 309 alin.1, teza I, C. pr. pen., **ordonanța nu menționează probele pe care se întemeiază.** Potrivit textului procedural, „acțiunea penală se pune în mișcare de procuror, prin ordonanta, în cursul urmăririi penale, când acesta constata ca exista probe din care rezulta ca o persoana a săvârșit o infracțiune...” (s.n.).

Din continutul ordonantei, se observa ca la pagina 11, ultimul paragraf, care este singurul care face referire la persoana mea, **nu contine nicio trimitere la vreo proba din care sa rezulte temeiul de fapt al punerii în miscare a actiunii penale.** Astfel, se face doar o afirmatie generala, în sensul ca pretinsa infractiune ar rezulta din „probatoriul administrat (convorbiri telefonice interceptate si redactate în cauza, acte, declaratii de martori)” fara sa se evoce conținutul vreunei probe în sensul aratat de art. 97 C. pr. pen., adica de „element de fapt care serveste la constatarea existentei sau inexistentei unei infractiuni, la identificarea persoanei care a savarsit-o si la cunoasterea imprejurarilor necesare pentru justa solutionare a cauzei si care contribuie la aflarea adevarului în procesul penal”.

În acelasi timp, **afirmația din cuprinsul ordonanței în sensul ca punerea în miscare a actiunii penale se sprijina pe declaratii de martori, este contrazisa chiar de precizarea făcută chiar de procuror în Procesul Verbal din 16 iulie 2014, în care menționează ca niciunul din martorii audiați în cauza nu ma privesc.**

De asemenea, afirmatia în sensul ca mi s-ar fi solicitat o suma de bani cu titlu de sponsorizare pentru Asociatia TOP SPORT **nu are niciun suport probator** si este în mod vadit contrara convorbirilor telefonice interceptate si actelor la care se face referire generic, omitandu-se cu rea credinta faptul ca a existat un Contract de publicitate nr. 1106/13.04.2009 încheiat de Asociatia Judeteana de Handbal Bacău cu PA&CO International SRL si ca virarea sumei de

bani s-a efectuat in temeiul acestui contract, nu in temeiul vreunei solicitari cu un alt titlu, contract care a si fost executat, nefiind constatat niciun element de fapt din care sa rezulte vreo legatura cu cererea de eliberare a unui certificat de urbanism adresata Primariei Bacau de SC ASERO SRL Onesti si cu atat mai mult cu persoana mea.

Pe de alta parte, este relevanta imprejurarea ca **de la data la care mi s-a adus la cunostinta calitatea de suspect, in ceea ce ma priveste nu a fost administrata nici macar o singura proba**, fiind reprodus continutul actelor anterioare. Or, spre deosebire de suspect, pentru care este suficient sa existe date sau probe din care rezulta banuiala rezonabila ca o persoana a savarsit o fapta prevazuta de legea penala, calitatea de inculpat presupune sa se constate ca exista probe din care rezulta ca o persoana a savarsit o infractiune, probe care lipsesc cu desavarsire.

Sub aspectul încălcării condiției prealabile privind existenta unor probe prevăzute de art. 309 alin.1 C.pr.pen., este relevanta si imprejurarea ca **unicul martor care mă privește si anume administratorul SC PA&CO International SRL Balcanu Dan este audiat dupa ce mi s-a comunicat punerea in miscare a actiunii penale**, astfel cum rezulta din actele procedurale intocmite (declaratia mea din 16 iulie 2014, luata intre orele 10:15-11:00 si declaratia martorului Balcanu Dan din 16 iulie 2014, luata intre orele 12:00-12:45).

Asa cum am aratat si in Procesul verbal de aducere la cunostinta a punerii in miscare a actiunii penale din data de 16 iulie 2014, situatia de fapt descrisa in Ordonanta de punere in miscare a actiunii penale **este in mod vadit contrara realitatii si a materialului probator existent**.

Se ignora faptul ca, in mod obiectiv, certificatul de urbanism a fost solicitat de SC ASERO SRL Onesti, faptul ca suma de 100.000 lei a fost virata in contul Asociatiei Judetene de Handbal Bacau de catre o alta societate comerciala, respectiv SC PA&CO International SRL, in temeiul unui contract de publicitate, precum si faptul ca aceste operatiuni nu au nicio legatura cu persoana mea.

De asemenea, se ignora faptul ca incheierea contractului de publicitate de catre SC PA&CO International SRL cu Asociatia Judeteana de Handbal Bacau **nu are nicio legatura cu solicitarea unui certificat de urbanism** de catre SC ASERO SRL Onesti.

Totodata, se ignora faptul ca eu nu am avut nicio calitate in SC ASERO SRL Onesti. Nu se tine seama, de asemenea, de faptul ca la SC PA&CO International SRL administrator este o alta persoana, iar contractul de publicitate este semnat de administratorul societatii.

Imprejurarea descrisa in ordonanta referitoare la transferul unei sume de bani in data de 24.04.2009 de la Asociatia Judeteana de Handbal Bacau la Asociatia TOP SPORT Bacau nu imi poate fi reprosata mie. De asemenea, nu am avut si nu am cunostinta despre aceasta.

In concluzie, din starea de fapt ce mi-a fost prezentata **nu rezulta care este implicarea mea, nefiind prezentat niciun element de fapt in acest sens.**

Pentru aceste motive, va solicit sa admiteti plangerea formulata impotriva ordonantei de punere in miscare a actiunii penale din data de 14 iulie 2014, sa constatati ca aceasta a fost data cu incalcarea conditiei privind existenta unor probe referitoare la savarsirea unei infractiuni prevazute de art. 309 alin.1, teza I, C.pr.pen. si sa dispuneti anulara acesteia.

2. S-a nesocotit flagrant condiția negativă prevazuta de art. 309 alin. 1, teza a II-a, C.pr.pen., obligatorie pentru punerea in miscare a actiunii penale, si anume sa nu existe „vreunul din cazurile de impiedicare prevazute la art. 16 alin.1”. Aceeasi conditie este prevazuta si pentru efectuarea in continuare a urmaririi penale fata de o persoana care dobandeste calitatea de suspect conform art. 305 alin.3 C.pr.pen.

Dincolo de aspectele de fapt menționate mai sus, care privesc încălcarea condiției pozitive prevăzute de art. 309 alin.1 C.pr.pen. pentru punerea în mișcare a acțiunii penale constând în existența unor probe din care rezultă săvârșirea unor infracțiuni, care face **sa fie incident cu prioritate cazul de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute de art. 16 lit. a**, constând în aceea că „fapta nu exista”, procurorul trebuia să constate că în ceea ce mă privește **a intervenit și prescriptia răspunderii penale (prescriptia generala)**, fiind aplicabil și cazul de împiedicare prevăzut de **art. 16 lit.f C.pr.pen.**

Plecând de la încadrarea juridică reținută în ordonanță, aceea a infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 290 alin.1 C.pen. cu referire la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal, precum și de la data săvârșirii presupusei fapte și anume în luna aprilie 2009, pentru motivele pe care le voi expune în continuare, **termenul de prescripție a răspunderii penale, care este de 5 ani, s-a împlinit în luna aprilie 2014, cursul acestuia nefiind întrerupt conform dispozițiilor legale.**

Precizez că încadrarea juridică reținută în ordonanță este greșită, sub aspectul aplicării în timp a legii penale. Procurorul a reținut în mod eronat și abuziv incidența Codului penal în vigoare, atâta timp cât se pretinde săvârșirea infracțiunii sub imperiul Codului penal anterior (luna aprilie 2009).

Astfel, adevăratul text aplicabil, art. 255 din Codul penal anterior prevede pentru infracțiunea de dare de mită o **pedeapsa a închisorii de la 6 luni la 5 ani**, evident mai mică decât pedeapsa prevăzută pentru aceeași infracțiune de art. 290 din Codul penal actual, respectiv **închisoarea de la 2 la 7 ani**. De asemenea, art. 6 din Legea 78/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 187/2012, reprezintă o normă de trimitere ce nu prevede niciun spor de pedeapsă, raportându-se sub aspectul regimului sancționator la pedeapsa prevăzută de Codul penal.

În aceste condiții, este nelegală reținerea art. 290 C.pen. ca fiind legea penală aplicabilă, în condițiile în care **nu este o lege penală mai favorabilă** (prin raportare la limitele de pedeapsă mai mari) și vine în contradicție cu dispozițiile art. 3 C.pen. (fostul art. 10 C.pen. anterior) și art. 1 alin. 2 C.pen. Conform art. 3 C.pen. (art. 10 C.pen. anterior) „**Legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se află în vigoare**”.

Norma enunțată mai sus consacră principiul *activității legii penale* ce presupune aplicarea legii penale **în funcție de momentul săvârșirii infracțiunii**, astfel că va fi aplicabilă, de regulă, legea în vigoare la acel moment. **Excepția de la această regulă** este *legea penală mai favorabilă*, care retroactivează. Atât principiul activității cât și cel al aplicării legii penale mai favorabile decurg din prevederile art. 15 alin. 2 din Constituția României: „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*”.

Prin aplicarea greșită a dispozițiilor Noului Cod penal, **procurorul a încălcat și dispozițiile art. 1 alin. 2 C.pen. privitoare la legalitatea incriminării**. Conform acestui articol, „*Nicio persoană nu poate fi sancționată penal pentru o faptă care nu era prevăzută de legea penală la data când a fost săvârșită*”. Demersul procurorului încalcă, astfel, principiul **neretroactivității legii penale**, fiind nelegal a se reține o infracțiune care, conform Codului actual, este pedepsită mai aspru decât era de legea în vigoare la data pretinsei săvârșiri. Interpretând dispozițiile art. 1 alin. 2 și aceasta constituie o încălcare, deoarece infracțiunea de dare de mită, în forma sa actuală, nu era prevăzută de Codul penal anterior sub actualele limite de pedeapsă, fiind pedepsită mai blând.

În consecință, se impune aplicarea dispozițiilor art. 3 C.pen. (fostul art. 10 C.pen.) raportat la art. 15 alin. 2 din Constituția României, în sensul calificării faptei reținute în sarcina mea conform dispozițiilor Codului penal anterior, respectiv art. 255 C.pen. anterior.

În ceea ce privește **termenul de prescripție al răspunderii penale**, nu exista diferențe de reglementare între Codul penal anterior și Codul penal actual, ambele coduri (art.122 lit.d din Codul penal anterior și art.154 lit.d din C. penal actual) stabilind ca **termenul de prescripție al răspunderii penale este de 5 ani**, **când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 1 an, dar care nu depășește 5 ani**. Reamintesc că infracțiunea de dare de mită, conform art. 255 C.pen. anterior, este pedepsită cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Referitor la instituția prescripției răspunderii penale în doctrină s-a arătat: „*Prin prescripția răspunderii penale se înțelege, așadar, **înlăturarea răspunderii penale pentru o infracțiune datorită trecerii**, în anumite condiții, a unui interval de timp și deci **stingerea raportului juridic penal** născut din săvârșirea acelei infracțiuni și scoaterea acesteia de sub incidența legii penale. Funcția prescripției răspunderii penale este, așadar, **de a delimita în timp posibilitatea și obligația legală de a trage la răspundere penală pe cei care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală**” (V. Dongoroz, S. Kahane, I. Oancea, I. Fodor, N. Iliescu, C. Bulai, R. Stănescu, V. Roșca, Explicații teoretice ale Codului penal român, Ed. Academiei RSR, București 1970, Vol. II, pag. 358)*

Așa cum s-a arătat în doctrină, prescripția este o *”instituție de drept penal de generală aplicație. Datorită acestui caracter, **prescripția operează de plin drept, în chiar momentul în care s-a împlinit termenul de prescripție**; ea trebuie să fie aplicată din oficiu, chiar dacă cel învinuit sau supus la executarea pedepsei nu ar invoca-o, iar **efectele ei se socotesc ca produse de la data împlinirii termenului (ex tunc)**, iar nu de la data când este reținută de organele sau instanțele penale (ex nunc)”* (V. Dongoroz, ș.a., Explicații teoretice ale Codului penal român, Ed. Academiei RSR, București 1970, Vol. II, pag. 356)

În consecință, termenul de prescripție al răspunderii penale în cazul infracțiunii de dare de mită, reținută în sarcina mea de procuror **s-a împlinit încă înainte de începerea urmăririi penale in personam**, care a fost dispusă de

procuror la data de 25 iunie 2014 si adusa la cunostinta la data de 27 iunie 2014. Cum termenul de prescriptie al raspunderii penale se socoteste de la data savarsirii presupusei infractiuni, care este, conform ordonantelor (de incepere a urmaririi penale si de punere in miscare a actiunii penale) luna aprilie 2009, inseamna ca **acesta trebuie considerat implinit in luna aprilie 2014.**

Precizez ca in cursul termenului prescriptiei, prevazut de art. 122 lit.d din Codul penal anterior, **nu a fost efectuat niciun act de intrerupere**, adica un act care potrivit legii trebuie comunicat invinuitului sau inculpatului in desfasurarea procesului penal, conform art.123 alin.1 din Codul penal anterior, text care este incident in virtutea art.3 din Codul penal.

Referitor la conditiile pe care actele de intrerupere trebuie sa le indeplineasca, se arata in doctrina ca este necesar: *„sa se realizeze inainte de implinirea termenului de prescriptie, sa fie efectuate de organele judiciare competente, sa fie intocmite valabil, sa fie comunicate invinuitului sau inculpatului conform prevederilor ori sa fie realizate in prezenta sa”* (Matei Basarab, Drept penal, Partea generala, Vol II, Editia IV, Ed. Lumina Lex, Bucuresti 2002, pag. 412).

Sub acest aspect, arat ca, astfel cum s-a mentionat si in declaratia de inculpat din data de 16 iulie 2014 si asa cum rezulta si din Procesul Verbal de aducere la cunostinta a calitatii de suspect din data de 27 iunie 2014, primul act care mi-a fost comunicat potrivit legii in desfasurarea urmaririi penale a fost Ordonanta din data de 25 iunie 2014. Anterior nu a fost efectuat niciun act care trebuia comunicat in desfasurarea procesului penal, care putea intrerupe cursul prescriptiei potrivit legii.

De asemenea, acest act nici macar nu este apt sa intrerupa prescriptia raspunderii penale **deoarece nu este un act valabil intocmit**, avand in vedere ca se fundamenteaza pe incalcarea dispozitiilor imperative privind aplicarea in timp a legii penale prin aceea ca incalca principiul activitatii legii penale, al neretroactivitatii legii penale precum si principiul legalitatii incriminarii.

Întrucât prescripția înlătura răspunderea penală, ea **constituie un caz de împiedicare a punerii în mișcare și a exercițiului acțiunii penale**, fiind menționată în mod expres în art. 16 alin.1 lit. f din Codul de procedura penală. Constatarea existenței ei face să nu fie îndeplinită condiția prevăzută de art. 309 teza a II-a din Codul de procedura penală, care prevede în mod expres că acțiunea penală se pune în mișcare de procuror prin ordonanță **dacă „nu există vreunul din cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin.1”** (C.pr.pen).

Având în vedere aceste motive, va solicit să admiteți plângerea formulată împotriva ordonanțelor din data de 25 iunie 2014 și 14 iulie 2014, să constatați că ambele au fost date cu încălcarea condiției prevăzute de art. 309 alin.1 teza a II-a C.pr.pen. privind inexistența vreunui caz de împiedicare dintre cele prevăzute în art. 16 alin.1, respectiv a cazului prevăzut de art. 16 alin.1 lit.f C.pr.pen. și să dispuneți anularea ambelor ordonanțe.

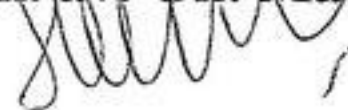
În drept, îmi întemeiez plângerea pe dispozițiile art. 339 alin. 1 C.pr.pen.

OITUZ

17.07.2014

CĂȘUNEANU COSTEL

prin. av. Gh. Mateuț



**DOMNULUI PROCUROR ȘEF AL PARCHETULUI de pe lângă
ICCJ - D.N.A. – S.T. BACĂU**